

Ob enem je Konstanca tudi rumunsko kopališče. Zato se v mestu nahaja mnogo novodobnejših hiš in hotelov. Mesto je čedno in snažno, ulice lepe. Gospode vidiš v izobilju. Govoré pa se v mestu vsi mogoči evropski jeziki.

Rumunska vlada seveda zelo skrbi za svoje najboljše pristanišče. Ravno kar ga razširjajo. Zadoščalo bo vsem modernim zahtevam.

Izprehajal sem se po obrežju in zrl po nepregledni gladini Črnega morja. Čuvstev, ki so me navdajala, vam ne morem popisati. Hitimo naprej — naprej proti Carigradu!

premožnejši, so prinesli s seboj tudi odejo ali vsaj slamnate plahte; drugi so se raztegnili po tovorih in zabojih, po trdih klopek ali pa kar po golih tleh. Za Turčina je vse dobro. Če kak „Frank“ zaide mednje, ga gledajo sicer po strani, ne storé mu pa nič žalega, saj niso tako divji, kot si jih navadno mislijo.

Nekaj časa sem se še oziral proti Konstanci, kjer je v luki žarelo nekaj električnih žarnic; potem sem pa tudi jaz šel k počitku in sem prav sladko zaspal. Solnce je že priplavalo iz Črnega morja, ko sem zopet prilezel na dan.

Pokrajina v Dobruđi.

XI.

Zapuščali smo Rumunijo. Pozno zvečer smo stopili na parnik „Karol I.“, ki je o polnoči odplul iz Konstanca proti Carigradu. Dvakrat na teden namreč vozi rumunski parobrod v zimskem tečaju, in sicer v nedeljo in četrtek zvečer. Potnikov nas je bilo zelo veliko. Samih pristnih Turčinov se je vozilo, seveda v najnižjem, t. j. tretjem razredu, 200 do 300. Ne vem, so jih li izgnali iz Rumunije ali pa so odšli prostovoljno; res je to, da je ta velika karavana posedla ves krov. Kot snopje so ležali na trdih tleh. Nekateri,

Črno se imenuje to morje, ne zato, da bi bila njegova voda bolj črna kot druge morske vode, ampak zaradi tega, ker je to morje zloglasno vsled svojih viharjev in neviht, in ker se nad njim premnogokrat kopičijo črni temni oblaki. Bal sem se, da ne bi tudi takrat kazalo Črno morje svoje zlobne moči; pa bilo je izredno mirno, valovi ne preveliki. O kaki morski bolezni, ki navadno napade one, ki se vozijo po Črnem morju, ni bilo ne duha ne sluha.

Prilezel sem torej na dan in zrl na sinje valove, ki so se zrcalili v jutranjem solncu.